

[Kirkegaard]

der har ansvaret for, at børnene får en god og stimulerende opvækst, og vi er glade for, at socialministeren så klart i sin redegørelse har understreget denne grundholdning, som vi skal værne om.

På den anden side kan det ikke nytte at stikke hovedet i busken og lade, som om fortidens familiemønster stadig er gældende. De fleste forældre er i dag på arbejdsmarkedet, og derfor kan samfundet ikke løbe fra sit ansvar for at sikre, at der er gode og forsvarlige pasningsmuligheder til rådighed for de børn, der har behov herfor. Denne problemstilling kommer tydeligt frem, når vi diskuterer fritidsmuligheder for børn i skolealderen og heltidsskolen. Flere ordførere har berørt dette spørgsmål, og selv om dette heller ikke skal udvikle sig til en skoledebat, vil jeg alligevel gerne benytte lejligheden til at komme med nogle principielle bemærkninger om vores holdning til dette begreb.

I Det Konservative Folkeparti ser vi gerne, at der, ud over pasningsmuligheder for skolebørnene i deres fritid, også er en række attraktive kulturelle og kreative tilbud til rådighed, også gerne i forbindelse med skolen. En kop varm kakao sammen med en lærer på skolen kan absolut være at foretrække fremfor en kold cola fra køleskabet foran videoen i den tomme lejlighed. Men her må man være opmærksom på, at en række udmærkede frivillige foreninger og organisationer i forvejen har en række fremragende fritidstilbud til børnene. Skolerne skal ikke forsøge at udkonkurrere disse tilbud, men nøjes med at formidle disse frivillige tilbud til børnene, og så kan skolen koncentrere sig om andre initiativer.

Vi mener, det er udmærket, at man på skolerne eksperimenterer med at stille fritidstilbud til rådighed. Det kan give mere sammenhæng i børnenes hverdag, og det er der behov for. Men det skal både formelt og reelt være frivilligt, om børnene skal deltage, og de frie, folkelige initiativer fra foreningerne skal efter vores opfattelse have førsteprioritet.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Hr. Kirkegaards erkendelse af, at fællesskabet har et ansvar, er rosværdig. Jeg vil godt spørge hr. Kirkegaard, om han vil være

med til at få sikret nogle minimumskrav i forhold til det pædagogiske tilbud, i forhold til en ensartet takstpolitik, i forhold til nogle minimumsgrænser for lokaliteter, når det drejer sig om skolefritidsordninger, skolepasningsordninger, som vi jo diskuterer i Folkeetingets uddannelsesudvalg netop nu, fordi netop dette kunne være en mulighed for at få skabt helhed, få skabt sammenhæng for de børn, som i dag løber lidt rundt på gader og stræder og ikke er organiseret i det frivillige børne- og ungdomsarbejde, desværre.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Nu er det jo kommunerne, der administrerer disse skolefritidsordninger, og åbenbart i modsætning til fru Jytte Andersen har jeg meget stor tillid til, at kommunerne formår at administrere disse ordninger på en fuldt forsvarlig måde.

Nu skal vi ikke føre udvalgsbehandlingen fra uddannelsesudvalget herved i salen, men det er jo en kendt sag, at der i øjeblikket er et lovforslag til behandling i uddannelsesudvalget, og hvis vi skal diskutere detaljer i den forbindelse, vil jeg foreslå, at vi henlægger debatten dertil.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, det er karakteristisk for Socialdemokratiet, at hver eneste gang man diskuterer spørgsmålet om nogle nye holdninger, nogle nye ideer, f.eks. om lokalcentre i skolerne, og prøver at nedbryde systemerne, kommer der straks en op og siger: jamen hvad med taksterne? Hvad med rammerne? Hvad med sammenhængen? Hvad med systemerne? Og hvordan skal det nu passes ind? Det er typisk for Socialdemokratiet, men det er for gammeldags. Vi må prøve at tænke nogle nye tanker, vi må prøve at tage nogle nye udgangspunkter i stedet for hver eneste gang at relatere til de gamle systemer, som vi jo ønsker at bryde ned. Det går jeg ud fra at Socialdemokratiet også gør.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der bliver her tale om en kort runde af korte bemærkninger.